

Sygn. akt II S 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2013r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Apelacyjnego Grzegorz Kapera (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Apelacyjnego Tadeusz Kielbowicz

Sędzia Sądu Apelacyjnego Edward Stelmasik

po rozpoznaniu

sprawy skazanego P. K.

w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym

przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

na podst. art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

I. zwolnić skazanego P. K. od opłaty od skargi,

II. skargę skazanego oddalić

UZASADNIENIE

Skazany P. K. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt V Kow 1197/12/pr i wniósł jednocześnie o zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł. Skarga ta została nadana w zakładzie karnym w dniu 26 września 2013r.

Z analizy akt V Kow 1197/12/pr wynika, że postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2013r. Sąd Okręgowy zakończył sprawę w przedmiocie udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności i postanowienie to zostało utrzymane postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu sygn. akt II AKz 1539/13 .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W dniu 26 września 2013 r. została przesłana do Sądu Apelacyjnego skarga P. K. na przewlekłość postępowania wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od tej skargi.

Wniosek o zwolnienie od opłaty zasługiwał na uwzględnienie, bowiem skazany w dostateczny sposób wykazał, iż uiszczenie stałej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację. Dlatego też Sąd Apelacyjny postanowił jak w punkcie 1 niniejszego orzeczenia.

Całkowicie bezzasadne było natomiast główne żądanie skargi, zmierzające do stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie o sygn. V Kow 1197/12.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego wskazać należy, że analityczne spojrzenie na czynności podejmowane przed Sądem Okręgowym wskazuje na oczywistą bezzasadność skargi. Przewlekłość jest - zgodnie z leksykalnym znaczeniem

tego słowa - z jednej strony pojęciem, które odnoszone być może jedynie do stanów nadmiernie rozciągniętych w czasie, do czynności prowadzonych "ślamazarnie", a przez to nadmiernie przedłużających się. Z drugiej strony jest to pojęcie względne, a zatem zawsze musi być odnoszone do konkretnych realiów i podjętego trybu postępowania. Musi być do niego adekwatne, a zatem jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych czynności i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. np. postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 listopada 2004 r., II S 4/04, niepubl.). Przy dokonywaniu ocen w tym przedmiocie muszą być stosowane zobiektywizowane kryteria (poprzez porównanie z innymi postępowaniami), a samo subiektywne przekonanie strony co do przewlekłości postępowania jest dalece niewystarczające. W piśmiennictwie podkreśla się zatem, że nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Jeśli zaś ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecznictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać zatem należy, że:

- wniosek o przerwę został złożony w dniu 23 listopada 2012r. i w dniu 27 listopada 2012r. wydano zarządzenie o wpisaniu sprawy do wykazu Kow/pr- i w tym dniu Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego wydał zarządzenie o przydzieleniu sprawy do referatu określonego sędziego. W dniu 27 listopada 2012 r. wystąpiono do Dyrektora Zakładu Karnego Nr (...) we W. o nadesłanie opinii o skazanym. Opinia z Zakładu Karnego Nr (...) we W. wpłynęła do sądu w dniu 11 stycznia 2013r. W dniu 4 stycznia 2013r. do sądu wpłynęło ponaglenie skazanego z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu. Sąd Okręgowy wniosek ten rozpoznał 14 stycznia 2013r. W tym też dniu wysłał ponaglenie do Zakładu Karnego Nr (...) we W. w przedmiocie nadesłania świadectwa o stanie zdrowia osoby osadzonej. 14 lutego 2013r. wpłynęło do sądu opinia o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności. Posiedzenie sądu odbyło się w dniu 26 lutego 2013r. i skazany złożył wniosek o zażądanie nowej opinii o stanie zdrowia z uwagi na to, iż był badany przez lekarza urologa, sąd uwzględnił wniosek skazanego i 4 marca wysłał pismo do zakładu karnego z prośbą o nadesłanie aktualnej opinii. W dniu 2 kwietnia 2013r. zakład karny przysłał aktualną opinię o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności. Posiedzenie sądu odbyło się w dniu 7 maja 2013r. i skazany wniósł o odroczenie posiedzenia, sąd wniosek ten uwzględnił. Następnie w dniu 10 maja 2013r. wystąpiono do Wojewódzkiego Szpitala (...) we W. o nadesłanie stosownej informacji, która została nadesłana do sądu w dniu 23 maja 2013r. Kolejne posiedzenie odbyło się 11 czerwca 2013r. i skazany złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii lekarza sądowego, sąd wydał postanowienie o dopuszczeniu tego dowodu. Opinia lekarza medycyny sądowej wpłynęła do sądu w dniu 19 sierpnia 2013r. niezwłocznie wyznaczono posiedzenie w dniu 27 sierpnia 2013r., na którym Sąd Okręgowy wydał postanowienie o odmowie udzielenia skazanemu przerwy w karze.

Sekwencja czynności podejmowanych przez Sąd Okręgowy oraz zestawienie dat, figurujące wyżej, w najmniejszym stopniu nie upoważnia do twierdzenia, iżby postępowanie przed Sądem Okręgowym cechowało się opieszałością. Sąd Apelacyjny nie stwierdził przewlekłości ani w kwestii wyznaczania terminów posiedzeń, ani co do podejmowania tzw. rozstrzygnięć incydentalnych, ani w zakresie doręczeń, ani wreszcie w zakresie przekazywania akt sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.